

דף קג:

או"ח סימן לב Seite ד עין משפט ז.

ה. ה. צריך שלא תדבק שם אותן בחברת**ה** אלא כל אותן תהיה מוקפת גויל.

הגה: יכתוב כתיבהימה שלא יהיה אפי' קוצו של יי"ד, ויהיה מתוויג בהלכתו.

הגה: ולכתחלה יכתוב כתיבה גסה קצת כדי שלא יהיו נמחקים במהרה, וכן מצוה ליפוטן מבחוין ומבפנים.

יי"ד סימן רעד Seite ג

ג. ג. צריך לכתוב כתיבה נאה**ו** וישראל ותמה, ואם כתב אלף למד ביחד משולבים**ז** אין זה כשר.

או"ח סימן לו Seite א עין משפט ח.

א. צריך לדקדק בכתיבה האותיות שלא תשנה שם צורת אותן אחת ולא תדמה לאחרת**ה**.

ה. אם אותן גדרולה ונבדקה בסופה באופן שאם נגורור מה שדבוק ישאר עדין צורתה, יש מכוירים בלי גיררת הדבוק, אבל המ"א בס"ק ג' כתב שיש להחמיר ויש לגרור הדבוק.

ואם נמצא ס"ת בשעת הקרייה עם דיבוק כזה אין מחזרין הס"ת הגם שמחזירים על כל דבוק בכח"ג אין מחזרין, קול יעקב אות י"ט.

גם בנבדקו אותן עם-tag של אותן אחרות או-tag יש לגרור הדבוק, קול יעקב אות כ'.

ג. מבריתא שבת קל"ג ע"ב ומבריתא שם בדף ק"ג ע"ב.

ד. מהרא"ש בתשובה כלל מ"ז.

ה. כל השינויים שיש בין אותן האותיות הספרדיות והאשכנזיות יש סמן לכלם בסתרי תורה כי"כ המחרוזו בשם האר"י ז"ל בשער הכוונות ורמז לדבר איש על דגלו באותות. אבל אותן האותיות שיש בהם שינוי בכתיבת פרשיות התפילין המוזכרים בשער הכוונות בדורש התפילין הם שווים לכל המנוגדים בין לכתיבת ספרדית בין לאשכנזית, קול יעקב אות ב'. לתפילה מכתב אשכנזי שיש בהם שינוי בצורות אותן באישורית בין בני אשכנז לבני ספרד פסולים לספרדים כי"כ מהר"ם בן חביב בתשובה כי" סי' ד' ועוד אחרים וה"ה להיפך, אך יש שחלקו שניהם בברכה וכן גם שמעלים בבהננ"ס אשכנזי, ספרדי לס"ת ועלה ומברך וכן להיפך. קול יעקב אות ג'.

ולכתכלה יכתוב בכתבה תמה ט, מיהו אם שינוי בצורת הכתב אינו פסול.

י"ד סימן רעד מעיף ח

ה. ז. **צריך שלא הפסל שום צורת אותן עד שאינה נקרה או שהיא דומה לאות אחרת , בין בעיקר הכתיבה, בין בקשר בין נקב בה נקב בין בטשטוש.**

הגה: יכול ליטול דיו מן אות הכתובה כבר כשצריך לדיו לכתוב אותן אחרות, או רוצה לגולל הס"ת ויש ריבוי דיו באות אחת מותר לו לקחת ממש דיו.

י"ד סימן רעה מעיף א

עין משפט ט.

א. **פרשנה פתוחה שעשאה סתומה או סתומה שעשה פתוחה יגנו ט.**

ט. **לכתכלה, אבל מ"מ צורת האות צריכה שתהייה עליה, וכ"ש שם כתב רשיין דלתין או ביתין כפיין שפסול, פמ"ג.**

לו. **ממנחות דף כ"ט ע"ב.**

כ. **והוא נשנטו לכתוב אותן אחרות ולא מעט משחרות האות הראשונה. פ"ת ס"ק ד.** ועיין מה שתמה הט"ז בדיון זה, ועיין בספר ראשון לצין של מוהר"ר חיים בן עטר צ"ל שישיב בתוב טעם ובאריכות גדולה שיש להקל בין מניר לנקה דיו שם לא ישאב אותו, המשמש או הרוח תיבש אותו ואין בכך איסור, ע"ש.

לו. **ובכח"ג מותר לאבד אותו דיו שנטול מן האות כי רוצה לגולל הס"ת, אבל לכתוב בו דבר חול אסור.**

ומהאותיות של השם שאינם נמחקים אסור ליקח דיו גם לכתוב אותן אחרות, אם לא שהדיינו הרבה עליו שיש לחוש לטישוט השם, פ"ת שם. קול יעקב אות י"א.

ט. **مبرייתא שבת ק"ג, והטעם שאין לו תקנה אלא גינויו כיוון שתיקונים רחוק. כ"כ הרא"ש.**

ה"ה אם הפסיק בס"ת במקום שאין צורך להשאיר פניו והשair שייעור פרשה פסול. ט"ז ס"ק א', וש"ך ס"ק א'. ואם לא שיר אלא שייעור ג' אותן דאין זה פסול. קול יעקב אותן א'.

וכן אם כתב כדרכו ולא הניח ריווח במקום שצריך להניח ריווח בין פרשה פתוחה או סתומה פסול. ש"ך שם.

אם הניח מקום פרשה במקום שאין צורך להניח, ובמקום שהניח א"א לכתוב פרשה כי היה קרע או תלאי אין זה פסול. פ"ת אותן א'.

ס"ת שנמצא בו שיטה אחת פנוייה וחלקה בין בראש הדף בין בסוף הדף ואפי' אותה שיטה היא ללא שירוט פסול. קול יעקב אותן ד'. מ"מ אם בראש הדף ישנה שיטה פנוייה ובדף לפניה יש פרשה פתוחה, יש להכשיר משום דאין להקפיד בכך אף שהשיטה פנויי' בדף אח"כ. קול יעקב אותן ה'.

הגה: ו"י"א דמותר לתקן ^ב כמו בשאר טעויות, וכן נהגו הסופרים לתקן אם אפשר לו למחוק מבלתי פגוע בשם, כי אין לו לחזור השם ולעשות נקבים ביריעה.

ו". **ו"ד סימן רעה סעיף ג** עין משפט י.

ג. כתוב השירה כשאר הכתב או שאר הכתב כתוב כשירה פסול ^ט. ודוקא שכותב השירה כשאר הכתב ללא פיזור, אבל אם שינוי בפייזור ממה שנהגו לא פסל, ובלבך שהיה אריך על גבי לבינה.

עין משפט כל. **או"ח סימן לב סעיף ג**

ד. כתוב אפי' אחת בשאר מיני צבעים או בזהב פסולין ^ע. אם זرك עפרות זהב על האותיות מעביר הזהב ^ט ויישאר הכתב התחתון וכשר, ובלבך שלא זرك עפרות זהב על שם השם שאז אין לו תקנה לפי שאסור להעביר הזהב דהוי כМОחק השם.

ו". ס"ת צרייך שיכתווב אותו בדיו העשויה מעשן שמנים השירותים במאי עפצים ^צ.

אם תפיר יריעות של ס' שיטין עם חלק מיריעות של מ"ב שיטין אינו נפסל בכך. קול יעקב אותן ט'.

ג. דעת הרשב"א הביאה הב"י בבד"ה, וכן הרשב"ץ כתוב דסומכין על עדותו של הרשב"א שכותב דמעשים בכל יום לתקנם, ורק יש ליזהר שלא ימעט הכתב בשבייל ריווח שבין פרשה לפرشה. קול יעקב אותן י'. ואם אירע שיש שם קדש במקום התקנון מותר לקלווף אותו שלם באומנות, שם.

ט. טור בשם הרא"ש מסכת סופרים, וכנראה כיוון שיש סודות גם במקום הלובן כדיוע, בשינה בזה פסול.

ע. משמע אפי' חיפחו בדיו, א"ר אותן ה'. אבל אם כתוב בדיו עליו מבטל התקנון וכשר וצ"ע.

ט. אבל כל זמן שאינו מעביר הזהב התפלין פסולין כתוב העליון מבטל התקנון, ב"י.

צ. היום הסופרים אין כותבין בדיו זהה משום שהוא מתקלקל ונמתק בנקל, כי"כ הברכי יוסף באות ז', והביאו בקהל יעקב אותן ט"ז.

כשבאים לתקן ס"ת נכוון לתקן כעין הדיו שנכתב בו הס"ת, פ"ת אותן ט"ז. וברכי יוסף

ולכתיחילה טוב ליזהר שלא לעשות דיו רק מדברים הבאים מן העז, וכן משמע בזוהר.

ג. אם כתבו במיל עפצים וקנקנותום **כשר, אבל לא בשאר צבעים כגון אדום וירוק וכיוצא, שאם כתוב אפי' אחת אחת בשאר מיני צבעים או בזוהר **פסול**.**

הגה: אסור לכתוב שם **ש** מספר כ"ד הספרים בלבד דיו, וי"א שלא בעין דיו רק לס"ת ותפилиין ומזרוזות ומגיליה.

ו"ד סימן רעו סעיף ח

ה. כתב האזכרות בדיו וזרק עליהם זהב, **פסול.**

שם אותן ח'.

ק. והיום העולים נוהגים לעשות לכתיחילה דיו מקנקנותום, שבמביאים עפצים ושורין אותם במים או מבשלים אותם ואח"כ נוהגים בתוכם קנקנותום שקורין בערבי זא"ג ובלשון ישמעאל זאגא כדי שהדיו תהיה שחורה. קול יעקב אותן י"ג.
אם כתוב בדיו שחורה ואח"כ אחר זמן נשתנה מראותו ונוטה לאדומומית או הכהה מראותו עד שאינו שחור עוד, אפי' אחת אחת פסול, וצריך להשגיח בזה כי שכיח הרבה. קול יעקב אותן י"ח. ובתפליין ומזרוזות אסור לתקן ממשום זהב שלא כסדרן.

ר. מברייתא בשבת ק"ג ע"ב.

ש. ואם כתוב שם בשאר מיני צבעים או בזוהר אסור למוחקו. ברכי יוסף סי' רכ"ט אותן י"ב, ופ"ת אותן י"ח.
ויכול הסופר הכותב ס"ת להניח מקום השמות הקודש ולכתובן אח"כ בקדושה, ובלבך שלא יהיה נראה כמנומר שייהי באותו דיו של הכותב הראשון והכתב ככתב הראשון, ומהרץ' בפרשׂת וילך כתוב שראה שהאר"י ז"ל ציווה על סופר אחד לכתוב לו ס"ת ולהניח מקומות שמות הקודש שכתבם הוא בקדושה וע"פ הכוונות הידועות. ועיין במש"כ לעיל סימן ע"ר אותן ה'.

ת. ה"ה אם זرك על שאר האותיות זהב דפסול, מ"מ אם מעביר הזהב וישאר הכתב התחתום כשר, אבל אם זرك זהב על אותן מאזכרות השם אין לו תקנה כיון שהוא אסור להעביר הזהב מעלייו דהוי כמוחק, כמו שכתב בשו"ע או"ח סי' ל"ב סעיף ג'.
טיפת שעווה שנפללה על אותן שמות השם, זה לא פסול ואם היא עבה יעבירה בזיהירות, אך לא בשבת. קול יעקב אותן י"ט.